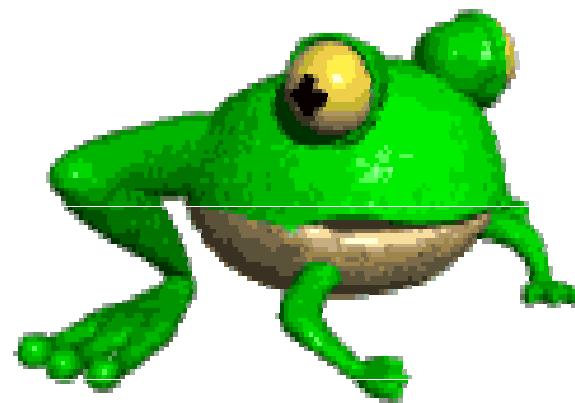

לילי הצבירדע

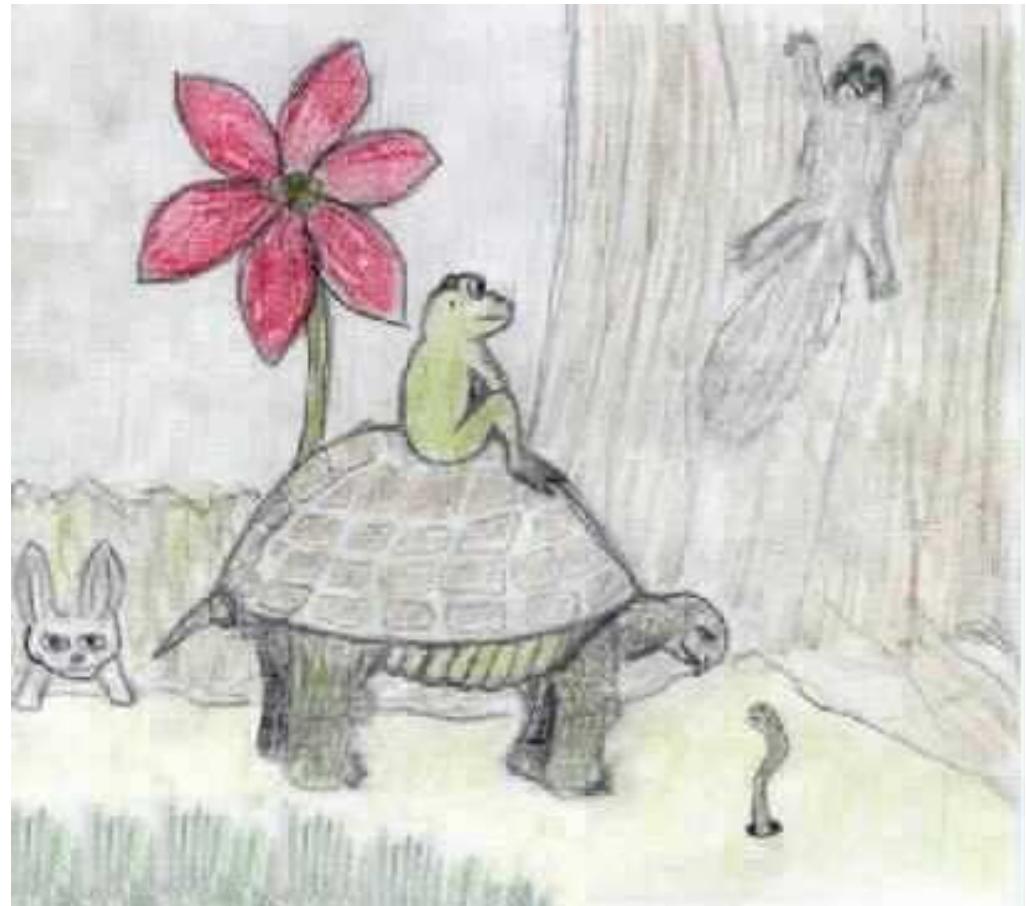
סיפור וצייר אריק אובן

לילי הצבירדע ישבה על הפטריה
הישנה שלה, והשתעטמה מאד.
היא חשבה למצוא לה מקום מגוריים
אחר, אך בינתיהם לא יכולה לחשב
על שום דבר טוב יותר מהפטריה
שלה.

אבל יום אחד עבר על ידה צב
גדול. לילי ראתה זאת כה הזדמנות
מצוינת לתיוור וקפיצה על גבו של
הצב.

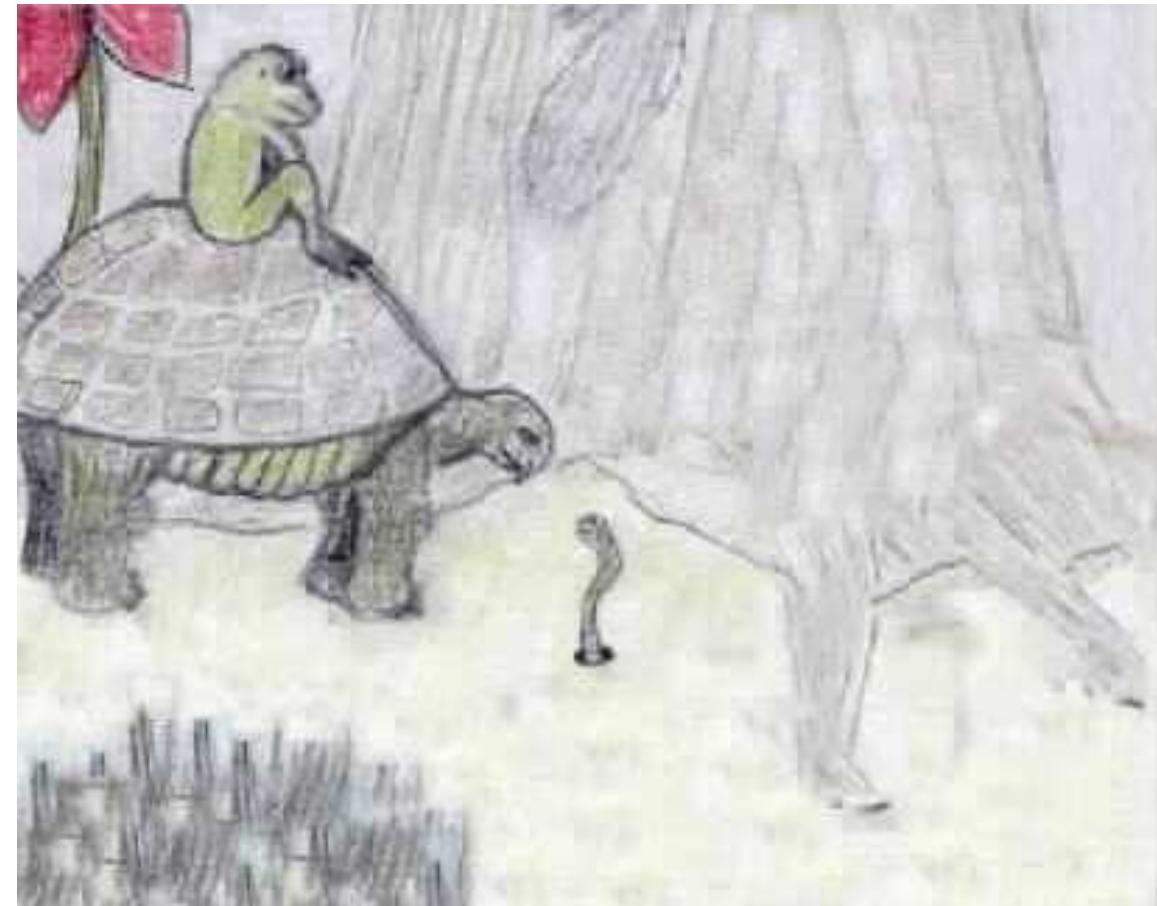
בנסיעתה היא יכלה לראות הרבה
דברים חדשים. היא ראתה פרח
אדום ענק, עז גדול ועוד הרבה
חיות שונות.

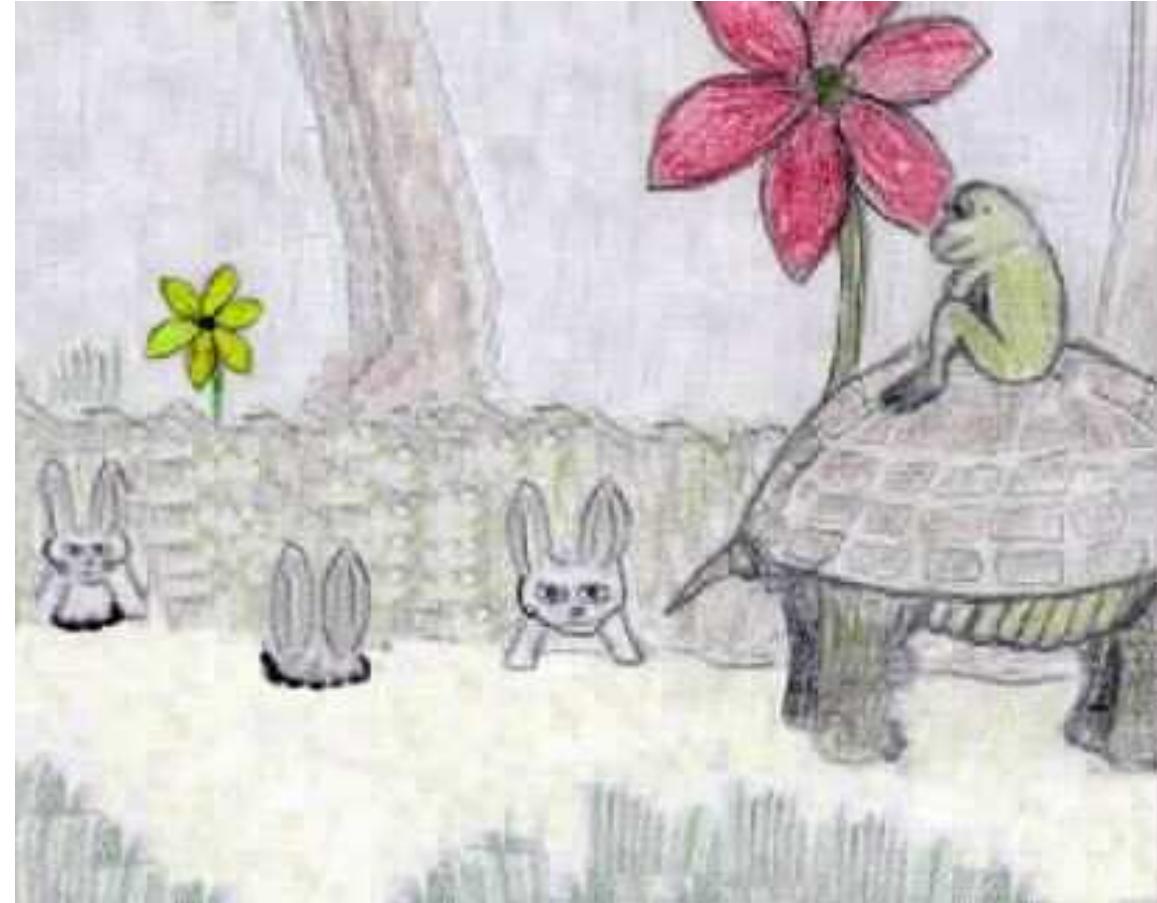
היא ראתה סנאוי שמטפס על עץ. "משם יהיה לי מבט על נוף יפה" חשבה "אבל לרדת מדי יום ולטפס שוב זאת טרחה הרבה מדי". היא החליטה שבית על עץ לא מתאים לה.

היא ראתה גם תולעת נחמדה שמצויה מהאדמה. החור של התולעת נראה נחמד, לא היה צריך לטרוף אליו, אבל הוא היה צר מידי בשביבה. "לא אצליח להזחל לשם בשום אופן" החליטה.

לא רחוק ראתה קבוצה של ארנבות משחקים ליד המאורה שלהם. "כן זה מקום רחב ידים ונוח לכינסה" אמרה לעצמה. היא רק פחדה מהשכנים. אורחים לקל היא אמנים אהבה, אבל לחיות עם ארנבות לא זה לא בשבייה.

לקראת צהרים הצב הגיע לבירכת מים גדולה. במרכז הבריכה יכלה לילן לראות הרבה שושני מים עם עליים גדולים. "אר, איזה מקום יפה להיות בו" אמרה אילו רק יכולתי להגיע לעלה צזה.

הייא אמנים ראתה דג גדולSSH ששהה ליד החוף, אבל הוא נראה לה רעב מאד. "אולי רק נדמה לי, אבל אולי בכל זאת הוא אוהב לאכול רגלי צפרדעים!"

כשהצב התקרב לבריכהليلי קפזה על הארץ. היא חיפשה דרך להגעה לעלי השושנים. תור כדיל קר היא ראתה פתאום נחש גדול שמתקרב לקן ציפורים, בו ישבו אפרוחים קטנים.

"אני חייבת להציל אותם" חשיבה לעצמה "אבל איך לעשות זאת?"

פתאום ראתה של העץ מעלה הקן תלוי אפרסק גדול. "אילו יכולתי להגיע אליו, הייתי זורקת אותו על הנחש" חשבה. היא קפזה מהר אל העץ והתחילה לטפס. כשהגיעה לענף ראתה שהאפרסק הוא בדיק מעל ראשו של הנחש. היא הרעידה את הענף והאפרסק נפל.

הנחש ברוח בבהלה (נחשים לא אוהבים אפרסקים מתעופפים מעל ראשם). אבל עם האפרסק נפלת גם לילי מהעץ. ולא להאמין, אבל הענף העיף אותה ישר לתוך הבריכה. פתאום היא מצאה את עצמה יושבת באמצע עליה גדול וירוק של שושנת מים. "אר איזה מקום יפה" חשבה לילי "זה יהיה עכשוו הבית החדש שלי".

